

Priloga 4: Delovno gradivo: Postopno uvajanje institucionalnih evalvacij

Evalvacijski postopki za izbor in sofinanciranje raziskovalnih programov – prehod na institucionalno evalvacijo

Institucionalne evalvacije predstavljajo nadgradnjo sedanjega ocenjevanja raziskovalnih programov, ki je urejeno v poglavju I (členi 56 – 74) Pravilnika.

Pričujoče prioriteto področje je zastavljeno kot srednjeročna naloga, zato v poglavju nastopajo tudi hipotetične navedbe, katerih okoliščine so pojasnjene.

Namen

Namen uvajanja institucionalnih evalvacij je vzpostavitev sistema zagotavljanja kakovosti v raziskovalni dejavnosti in stabilnosti njenega financiranja. K temu nas zavezuje tudi RISS (podpoglavje 3.1, cilj 3). Pri tem želimo doseči naslednje cilje:

- omogočiti sodobnejšo celostno ureditev institucionalnega financiranja vključno z večjo stabilnostjo
- izboljšanje kakovosti raziskovalnega dela
- zagotavljanje informacij o kakovosti raziskovalnega dela za vodstva raziskovalnih organizacij (v nadaljevanju: RO) in za javnost
- povezati oceno iz zunanjih evalvacij z obsegom financiranja

Mednarodni okvir

Primerjava po državah¹ kaže, da potekajo institucionalne evalvacije v vnaprej načrtovanih rokih. Pogosto to pomeni zunanjo evalvacijo vsakih 6 let in vmesno samoevalvacijo po 3 letih. Rezultati so javno objavljeni. Objava rezultatov evalvacij je eden od najpomembnejših elementov sistema, gl. na primer spletno stran nizozemske raziskovalne agencije (NWO) [4]².

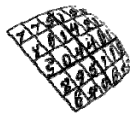
---

¹ Performance-based Funding for Public Research in Tertiary Education Institutions Workshop Proceedings), OECD Publishing, 2010; http://www.oecd-ilibrary.org/education/performance-based-funding-for-public-research-in-tertiary-education-institutions_9789264094611-en.

Performance-based Funding for Public Research in Tertiary Education Institutions Web Annex: Additional Country Detail, OECD Publishing, 2010; <http://www.oecd.org/science/sci-tech/46756874.pdf>.

B. Mahieu, E. Arnold, R&D Evaluation Methodology and Funding Principles, First Interim Report: the R&D Evaluation Methodology - Final Version, Technopolis Group, 19. 1. 2015; http://metodika.reformy-msmt.cz/cs/cck?file=vloz_soubor&id=277&task=download

² <http://www.nwo.nl/en/about-nwo/what+does+nwo+do/institutes/quality+assessment>.

Evalvacije se na manjših inštitucijah opravijo za celotno inštitucijo, na večjih pa lahko le za del inštitucije. Izbira, kateri del inštitucije (kateri programi) bodo ocenjevani, je lahko v rokah inštitucije.

Glavnina dela v okviru evalvacije se izvede ob obisku na ocenjevani inštituciji. Ocenjevanje izvede glede na dejavnost inštitucije ustrezno sestavljeno telo.

Rezultati evalvacij večinoma vplivajo na obseg institucionalnega financiranja, čeprav so tudi izjeme, na primer Nizozemska. Pri določanju obsega financiranja se uporabi različne indikatorje, med njimi so lahko tudi ocene iz evalvacij. Sredstva iz institucionalnega financiranja (podatek na podlagi navedenih virov velja predvsem za univerze) se v večini držav vsako leto izračuna po formuli na podlagi vnaprej znanih parametrov (ocena iz evalvacij, bibliometrijski podatki, podatki o sredstvih iz različnih virov – raziskovalni projekti, EU projekti, pogodbe z gospodarstvom ipd.).

Način izvedbe institucionalnih evalvacij je praviloma standardiziran. Lep primer tega je nizozemski standardni evalvacijski protokol³.

Izhodišča izvedbe zunanjih evalvacij in sistema institucionalnega financiranja

V nadaljnjem besedilu se uporablja izraz "zunanja evalvacija" kot sinonim za institucionalno evalvacijo z namenom, da se poudari razlika med zunanjo evalvacijo in samoevalvacijo. Dejansko je tudi samoevalvacija institucionalnega tipa.

Sistem institucionalnih evalvacij in institucionalnega financiranja bi temeljil na naslednjih izhodiščih:

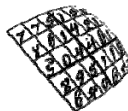
- 1. Vsaka RO z raziskovalnimi in infrastrukturnimi programi nad določenim pragom (obseg v FTE) bo vključena v sistem institucionalnih evalvacij. Evalvirana bo vsakih 6 let (gl. sliko 1).**

Pri uvedbi institucionalnih evalvacij bo potrebno določiti prag za vstop RO v sistem institucionalnih evalvacij (na primer minimalni obseg programov v FTE). Praga bi lahko bila dva – prvi glede obsega programskega financiranja na RO (na primer 1 FTE). Za vstop v sistem evalvacij pa za tiste, ki tega ne izpolnjujejo, morda še drugi – minimalni skupni obseg programov in projektov (na primer 2 FTE). Z drugim pragom bi vključili tiste RO, ki imajo razmeroma veliko projektov in bi bilo v bistvu v interesu agencije, da se jih vključi in razbremeni projektni razpis.

Seznam RO z raziskovalnimi programi, velikost raziskovalnih programov in vseh raziskovalnih projektov v FTE v letu 2014 je v prilogi 1. Izračunan je tudi delež raziskovalnih

---

³ <https://www.know.nl/nl/actueel/publicaties/standard-evaluation-protocol-2015-2021>.

Usmerjevalna skupina za pripravo izhodišč za poglobljene spremembe postopkov sofinanciranja, ocenjevanja, spremljanja in izvajanja raziskovalne dejavnosti

---

programov v vsoti programov in projektov posamezne RO. Raziskovalne programe v obsegu najmanj 1 FTE ima 41 RO, še 5 RO pa ima vsoto programov in projektov več kot 2.

Od skupnega števila RO, ki bodo vključene v sistem institucionalnih evalvacij, bo odvisen obseg evalvacij in z njimi povezani stroški. Če bo prag na primer 1 FTE programskega financiranja, bo to v povprečju pomenilo zunanjo evalvacijo 7 RO na leto. Vsaka evalvacija na terenu bo pri manjših RO trajala predvidoma 2 do 3 dni, pri večjih pa predvidoma cel teden.

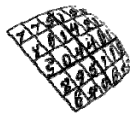
Zgoraj omenjeni drugi prag, tj. koliko FTE projektov in programov mora imeti RO za vstop bi lahko kasneje bil spodnja meja za vstop v sistem institucionalnih evalvacij. Če bi RO imela več projektov, kot znaša prag, bi jo vključili (povabili). RO bi se sama odločila, ali želi vstopiti ali pa raje ostane na projektih. Interes Agencije pri tem je, da se zmanjša število prijav na projektni razpis.

- 2. ARRS bo objavil razpored evalvacij za 6 let vnaprej.**
- 3. Zunanja evalvacija bo potekala na RO. Rezultat evalvacije bo objavljen na spletni strani ARRS in RO.**
- 4. Ker bodo evalvacije izvedene po RO, se bo posamezen program lahko izvajal le na eni RO.**
- 5. ARRS bo pripravil in javno objavil standard za izvedbo institucionalnih evalvacij.**
- 6. RO bodo na vsaka 3 leta izvedle samoevalvacijo. Samoevalvacija bo del gradiva za zunanjo evalvacijo.**
- 7. Zunanja evalvacija bo izvedena kot evalvacija delovanja celotne inštitucije, njenih raziskovalnih programov in infrastrukturnega programa. Evalvacije se na manjših inštitucijah opravijo za vse raziskovalne programe, na večjih pa sta dve možnosti:**
  - a. izvede se evalvacijo vseh raziskovalnih programov**
  - b. izvede se evalvacija na reprezentativnem vzorcu raziskovalnih programov**

Uveljavili bi osnovno načelo, da se na javnih raziskovalnih zavodih (v nadaljevanju: JRZ) opravi evalvacijo programskih skupin v obsegu vsaj na primer 40 FTE (če ima JRZ manj kot 40 FTE programskega financiranja se evalvacija opravi v celoti), na ostalih RO pa v obsegu vsaj na primer 20 FTE oziroma v celoti, če je RO manjša.

Glede na podatke o financiranju v letu 2014, bi bile v celoti evalvirane vse RO razen UL, UM, IJS, KI, ZRC SAZU in UKC-LJ.

Ker je eden od ciljev, da na obseg financiranja raziskovalnih programov vpliva tudi ocena iz evalvacije, je pri velikih RO, če bodo evalvirane na vzorcu izbranih raziskovalnih programov, pomembno, da je vzorec reprezentativen, saj bo pri izračunu obsega financiranja za raziskovalne programe, ki ne bodo evalvirani, mogoče uporabiti le povprečno oceno RO na vedi.

Pri izbiri programskih skupin, ki bodo vključene v evalvacijo, mora biti zagotovljena ustrezna pokritost vseh ved na RO. Pri pripravi predloga seznama v evalvacijo vključenih raziskovalnih programov je več možnosti:

- a. Predlog seznama pripravi RO, končni seznam pa, po možnosti na podlagi soglasja med RO in ARRS, določi direktor ARRS na predlog Znanstvenega sveta ARRS (v nadaljevanju: ZSA).
- b. Predlog seznama pripravi ZSA, sprejme ga direktor ARRS
- c. ARRS določi področja ali organizacijske enote (fakultete ipd.), ki bodo zajeta v evalvacijo, raziskovalne programe pa izbere strokovno telo.

Od izbranih področij oziroma organizacijskih enot je odvisna sestava občasnega strokovnega telesa oz. evalvacijske komisije.

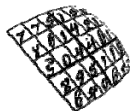
- 8. Evalvacijo izvaja občasno strokovno telo, ki ga sestavljajo tuji evalvatorji (5 – 6), pri čemer sodeluje predstavnik ARRS (brez pravice odločanja za pomoč pri izvedbi in pri pravilni rabi metodologije) in član ZSA oz. ZSV (brez pravice odločanja; njegova vloga po potrebi podati pojasnila glede delovanja raziskovalnih organizacij v Sloveniji. V primeru večjih RO se po vedah, na katerih RO deluje, oblikujejo podtelesa v podobni sestavi. V takem primeru sta predsednik in morda en član podtelesa obenem tudi člana strokovnega telesa. Infrastrukturni program oceni občasno strokovno telo.**

Priporočljivo bi bilo, da je član vsakega podtelesa (brez pravice odločanja) tudi član ZSV za tisto vedo, eden od članov ZSA pa bi na enak način bil član občasnega strokovnega telesa. Pri manjših RO, kjer bi delo opravilo le eno strokovno telo, bi bil član lahko eden izmed članov ZSV oz. je to stvar dogovora med ZSA in ZSV. Zaradi konflikta interesov nihče od prisotnih članov ZSV in ZSA ne bi smel biti zaposlen na ocenjevani RO.

- 9. Pri večjih RO, kjer bi evalvacija potekala po vedah, nastopi vprašanje ustreznega vzorca raziskovalnih programov. Če bi ocenjevali raziskovalne programe na enem ali dveh področjih znotraj vede, bi ocenjevanje lahko opravili člani strokovnega podtelesa sami, v tem primeru bi morali biti po trije za vsako ocenjevano področje. V nasprotnem primeru bi morali uporabiti recenzente (po 2 ali 3 na program), recenzente izberejo člani podtelesa.**

Izbira recenzentov razširi število ocenjevanih področij, vendar bi morala biti vsaj dva člana strokovnega (pod)telesa s posameznega področja, tako da pridemo le z dveh področij na tri. Vzorčenje je mogoče izvesti na več načinov:

- a. Znotraj vede se izbere nekaj področij, na njih pa vse ali del raziskovalnih programov
- b. Znotraj vede se izbere nekaj organizacijskih enot oz. fakultet, na katerih se oceni vse ali del programov

Uporaba recenzentov odpre vprašanje povezave med ocenami recenzentov in končno oceno strokovnega telesa. Trenutna ureditev (izbira ene ocene ali povprečja) v kontekstu institucionalnih evalvacij ni videti smiselna.

Pri ocenjevanju univerz in njihovih članic bi pri velikih fakultetah, ki delujejo na večjem številu področij, kot so na primer Filozofska fakulteta, Biotehniška fakulteta in Fakulteta za družbene vede Univerze v Ljubljani bila izbira vzorca še posebej pereča. Odprto vprašanje je, če je tovrstne fakultete smiselno ocenjevati v celoti, kar bi pomenilo uporabo zunanjih recenzentov zaradi velikosti postalo neobvladljivo.

10. Obseg financiranja bo odvisen od (1) rezultatov evalvacije in (2) odličnosti, odmevnosti in vpetosti, izmerjene s kvantitativnimi indikatorji. Razmerje med prvo in drugo kategorijo bo vnaprej določil znanstveni svet.

11. Obseg sredstev se določi na ravni raziskovalnega programa v FTE. Pri določanju obsega financiranja je več možnosti, odvisno od tega, ali želimo stabilen nivo skupnega programskega financiranja ali pa želimo ohraniti razmerja po področjih. Prav tako lahko izračun vpliva na vsa sredstva, lahko pa samo na npr. 20 %, 80 % pa raziskovalni programi dobijo ne glede na rezultate evalvacij in vrednost kvantitativnih indikatorjev. V praksi to pomeni, da nobenega raziskovalnega programa teoretično ni mogoče zmanjšati za več kot 20 %, v praksi pa bodo ta zmanjšanja (in povečanja) manjša. V tem primeru bi lahko bila odločitev o razporeditvi zadnjih 20 % sredstev med programi na RO v rokah vodstva RO⁴.

Če želimo stabilen oziroma nadzorovan skupni nivo programskega financiranja, bi še lahko vzdrževali razmerja med vedami (izračun se opravi ločeno po vedah), ne bi pa mogli več zagotavljati razmerij med področji (povečanje enega pomeni zmanjšanje drugega). Ta možnost bi bila odmik od sedanje prakse, ko ARRS zagotavlja, znotraj neizogibnih odstopanj, stabilna razmerja.

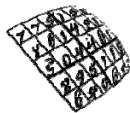
Če želimo stabilno razmerje med področji na nivoju vsote projektov in programov, je povečanje nekega programa možno na račun zmanjšanja projektov na istem področju (gre za pretvorbo dela projektov, ki jih programska skupina ima, v programsko financiranje) in obratno – zmanjšanje se izvede tako, da se del programskih sredstev pretvori v projektna sredstva. Grožnja pri tej možnosti je, da skupni nivo programskega financiranja ne bo več pod nadzorom, ampak bo posledica vhodnih podatkov in "formule".

Časovno gledano so pri izračunu naslednje možnosti:

- a. Obseg institucionalnega financiranja se za vse programe in s tem za vse RO skupaj opravi enkrat na 6 let (gl. sliko 1). V vmesnem obdobju se institucionalno financiranje praviloma ne spreminja.
- b. Obseg financiranja se za programe na vsaki RO določi, ko je zunanja evalvacija zaključena.

---

⁴ Odstotek je podan indikativno, o končni vrednosti bo odločil ZSA ob podpori simulacij.

Usmerjevalna skupina za pripravo izhodišč za poglobljene spremembe postopkov sofinanciranja, ocenjevanja, spremljanja in izvajanja raziskovalne dejavnosti

---

- c. Obseg financiranja se za vse določa vsako leto posebej na podlagi indikatorjev iz točke 10.

Prednosti variante a:

- stabilnost skozi vseh šest let,
- vplivi vseh evalvacij so hkratni, zato ni nihanj po letih
- omogoča, da je nivo programskega financiranja lahko stabilen oz. nadzorovan – povečanje enim pomeni zmanjšanje drugim (se izključuje s spodnjo alinejo)
- omogoča, da se uporabi način, da so razmerja med vedami stabilna (potem prejšnja alineja ni možna)

Slabosti variante a:

- prvih šest let rezultatov evalvacij ni mogoče uporabiti

Prednosti variante b:

- rezultat evalvacije bi takoj vplival na višino financiranja
- financiranje bi bilo stabilno skozi celotno obdobje 6 let
- omogoča stabilno razmerje med področji

Slabosti variante b:

- višina skupnega institucionalnega financiranja vseh RO ne bi bila več stabilna in predvidljiva (odvisno od formule bi se lahko večala ali manjšala ali nihala)

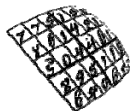
Prednosti variante c:

- rezultati evalvacij takoj vplivajo na višino financiranja
- omogoča, da je skupno programsko financiranje stabilno oziroma nadzorovano (se izključuje s spodnjo alinejo)
- omogoča, da je razmerje med področji stabilno (se izključuje s prejšnjo alinejo)

Slabosti variante c:

- stabilnosti na nivoju programske skupine in RO ni več (rezultati evalvacij drugih RO vplivajo na višino sredstev)

Sredstva iz naslova institucionalnega financiranja (podatek je zanesljiv za univerze) se praviloma izračuna letno po formuli na podlagi vnaprej znanih parametrov (ocena iz evalvacij, bibliometrijski podatki, podatki o sredstvih iz različnih virov – raziskovalni projekti, EU projekti, pogodbe z gospodarstvom ipd.). Po naših podatkih to velja za Avstrijo (v izračunu ne uporablja rezultatov evalvacij), Veliko Britanijo in Finsko. Za slovenske razmere taka rešitev ne bi bila dobra (prevelika skušnjava, da se ta sredstva stalno znižuje). Boljša možnost bi bila, da se izračun naredi vsakih 6 let za vse, do naslednjega izračuna pa se zvrstijo vse evalvacije. V vmesnem času se izračun ponovi zgolj v primeru povečanja sredstev (dve možnosti: uporabi se stare podatke (linearno povečanje) ali pa se zbere nove podatke – znižanje v tem primeru ne sme biti). Način izračuna je lahko prilagojen značilnostim posamezne vede (povsod ne uporabimo istih parametrov ali pa je njihov vpliv (utež) različen). Možen pristop bi bil, da je v pravilniku določen celoten nabor kazalnikov, v

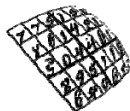
metodologiji pa se določi, kakšno utež (vključno z 0,0) ima posamezni kazalnik na posamezni vedi.

12. Ker je raziskovalna dejavnost dinamičen proces, bo prihajalo tudi do organizacijskih sprememb pri programskih skupinah (združevanje, razdruževanje ipd.). Obseg organizacijskih sprememb bi zaradi stabilnosti sistema bil omejen na npr. 10 % obsega financiranja raziskovalnih programov na RO, določenega ob zadnjem izvedenem izračunu obsega raziskovalnih programov. Predvidevamo naslednji možnosti možnosti:

- a. **Organizacijske spremembe programskih skupin se izvede ob vsaki zunanji evalvaciji (take skupine so obvezno evalvirane, tudi če gre za veliko RO, gl. točko 7).**
- b. **Organizacijske spremembe programskih skupin so možne v času med dvema zunanjima evalvacijama na predlog RO ob izpolnjevanju vnaprej določenih pogojev in ob soglasju ZSA. Take skupine so obvezno evalvirane pri prvi naslednji zunanji evalvaciji, tudi če gre za veliko RO, gl. točko 7.**

Podlaga za izvedbo organizacijskih sprememb programskih skupin so ugotovitve samoevalvacije. Če je potreba po spremembi programskih skupin ugotovljena v samoevalvaciji, ki je narejena za zunanjo evalvacijo, se spremenjeni programi evalvirajo v okviru zunanje evalvacije. Če je potreba ugotovljena ob vmesni evalvaciji, je sprememba možna na predlog RO ob izpolnjevanju določenih pogojev in ob soglasju ZSA. Take skupine so obvezno evalvirane pri naslednji zunanji evalvaciji, tudi če gre za veliko RO, gl. točko 7.

Poseben premislek zahteva možnost organizacijskih sprememb raziskovalnih programov (združevanje, razdruževanje itd.). Najbolj preprosta možnost je, da se to sme izvesti le ob institucionalni evalvaciji in da se tako spremenjene programe takrat obvezno evalvira. Ker bi bilo to mogoče le na vsakih 6 let, je to zelo togo. Nasprotna možnost bi bila, da je to mogoče storiti kadarkoli pod določenimi pogoji, to pa na koncu odobri ARRS. Ta možnost je zelo fleksibilna, vendar prinaša precejšnja tveganja (tak v bistvu nov program bi lahko bil brez evalvacije skoraj 6 let, kar je preveč). Vmesna možnost bi bila, da so spremembe možne le na podlagi ugotovitev ob samoevalvacijah. Če se to zgodi ob samoevalvaciji, ki je podlaga za zunanjo evalvacijo, se v okviru zunanje evalvacije te spremembe oceni. V primeru, da bi do tega prišlo ob vmesni samoevalvaciji, bi lahko ARRS to ob izpolnjevanju določenih pogojev to odobril, seveda pa se te spremembe obvezno vključi v naslednjo zunanjo evalvacijo. Ta varianta prinaša nekaj tveganj (minejo lahko skoraj tri leta do evalvacije, vendar ima morda tudi prednost – ob evalvaciji bi se že dalo videti ali deluje dobro oziroma ali je na pravi poti, čeprav prav veliko rezultatov še ne bo moglo biti. Ta varianta bi lahko pomenila težavo za raziskovalce, ki znajo dobro napisati, kaj vse bodo naredili, šibki pa so pri izvedbi. Ta tretja možnost bi pomenila, da so spremembe mogoče ob zunanji evalvaciji ali pa zadnja tri leta pred zunanjo evalvacijo. Prva tri leta po zunanji evalvaciji spremembe ne bi bile mogoče.

13. Prehod na nov sistem bo povzročil naslednje spremembe:

- čas do naslednje evalvacije se poenoti na 6 let
- raziskovalni program se lahko izvaja le na eni RO
- ne glede na čas do naslednje evalvacije raziskovalnega programa, jih bo potrebno združiti po RO (nekatero "podaljšati", nekatere pa skrajšati")
- v vmesnem obdobju bodo tisti raziskovalni programi, kjer sodeluje več RO delovali neodvisno (samostojno) na vsaki RO, ob prvi zunanji evalvaciji pa mora RO predložiti nov seznam programov.
- RO, ki ne dosegajo praga (gl. točko 1) bodo izločene iz programskega financiranja.

S pravilnikom o postopkih bi lahko ne glede na spremembe zakona morda naredili naslednje:

- Čas do naslednje evalvacije lahko poenotimo na 6 let. Ob tem se bo odprlo vprašanje, ali je prag za vstop enak kot sedaj za 3 letne programe (14 točk) ali pa bi prag dvignili (na primer na oceno za 4 letne programe (16,5 točk) ali nekje vmes). Dvignjen prag bi pomenil večjo fluktuacijo programov (izpadli bi sedanji 3 letni, če se ne bi izboljšali), kar lahko prinaša pomembna tveganja (izpad posameznih področij oz. podpodročij).
- Uvede se lahko nov način določanja obsega raziskovalnih programov, ki bi vključeval tudi oceno iz evalvacij
- Način določanja mentorskih mest po programskih skupinah se zaradi poenotenja obdobja financiranja spremeni tako, da obdobje financiranja ni več pomembno.

Prehod na nov sistem institucionalnega financiranja je odvisna od sprememb, vezanih na zakon, ki ureja raziskovalno dejavnost, in sprememb, ki jih je mogoče uvesti s spremembo pravilnika ARRS, ki ureja postopke. Idealna bi bila hkratna sprememba obeh aktov. Bolj realističen je videti postopen prehod – najprej se s spremembo pravilnika poenoti dolžina financiranja programov na 6 let in uredi postopek za določitev obsega raziskovalnih programov. V drugem koraku se na podlagi spremembe zakona izvede izračun obsega programov za naslednjih 6 let in začne cikel evalvacij po RO. Poleg tehnične izvedbe se pri tem se odpirajo še vprašanja o tem, kdo bi bil še upravičen do programskega financiranja (velikost RO), kako urediti vstop morebitnih novih RO ter kdaj in na kakšen način institucionalno financiranje RO preneha.

14. Vsebinski in finančni nadzor se izvaja s pomočjo letnih vsebinskih in finančnih poročil ter revizij. Vsebinska poročila ocenjujejo člani Znanstvenih svetov ved (v nadaljevanju: ZSV)

Ukrep II.3: Razdruževanje raziskovalnih programov, katerih deli se izvajajo na različnih RO

Stanje (veljavna ureditev v Pravilniku – členi)	Raziskovalni programi: 57., 62., 70.
Ciljno stanje	Vsak program se lahko izvaja samo na eni RO, kar je potrební pogoj za začetek institucionalnih evalvacij po RO
Faze izvedbe	Enotno ob prvi spremembi pravilnika in posledično metodologije